

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 25.6.2008
KOM(2008) 383 v konečném znění

ZELENÁ KNIHA

Budoucí vztahy mezi EU a zámořskými zeměmi a územími

{SEK(2008) 2067}

ZELENÁ KNIHA

Budoucí vztahy mezi EU a zámořskými zeměmi a územími

1. Úvod

Podle části čtvrté Smlouvy o založení Evropského společenství („Smlouva o ES“) jsou zámořské země a území („ZZÚ“) přidruženy k Evropskému společenství. Seznam ZZÚ historicky zahrnoval převážně země a území, jež se v uplynulém mezidobí staly nezávislými suverénními státy; ve většině případů se jedná o státy v Africe, Karibiku a Tichomoří. Z tohoto důvodu se spolupráce mezi EU a ZZÚ na straně jedné a mezi EU a státy AKT na straně druhé řídí do značné míry stejnou logikou, přestože pro ZZÚ platí zvláštní právní rámec upravený ve Smlouvě o ES.

Tato podobnost optiky, s jakou se na ZZÚ a AKT nahlíží, však nepostihuje skutečný stav věcí, specifické společenské, hospodářské a environmentální výzvy, jimž ZZÚ dnes čelí, ani úzké historické, institucionální a politické svazky mezi ZZÚ a EU. Nebere v úvahu ani potenciál ZZÚ jakožto strategicky významných zahraničních stanovišť rozmístěných po celém světě a zastánců hodnot EU. Vytvořil se rovněž širší mezinárodní kontext, zejména v důsledku globalizace, pokračující liberalizace mezinárodního obchodu a posílené regionální integrace států AKT. Všechny tyto faktory si žádají důkladnou obnovu partnerství mezi ZZÚ a EU.

Na pozadí tohoto vývoje vyzývaly ZZÚ spolu se čtyřmi členskými státy, s nimiž jsou tyto země a území spojeny (Dánsko, Francie, Nizozemsko a Spojené království), od roku 2003 k většímu uznání zvláštní situace ZZÚ. Komise a rostoucí počet členských států současně vyjadřovaly výhrady vůči tomu, aby se přidružení ZZÚ k ES spojovalo s politikou rozvojové spolupráce Společenství, jejímiž centrálními tématy jsou boj proti chudobě a rozvojové cíle tisíciletí. Komise již od roku 2005 navrhovala vybudovat nový vztah, založený nikoli na rozvojových potřebách ZZÚ jako takových, nýbrž spíše na příslušnosti ZZÚ a EU ke stejnému společenství.

Z těchto důvodů Komise hodlá vztahy mezi EU a ZZÚ komplexně přezkoumat a zvážit zásadní revizi přidružení ZZÚ k ES. Záměrem je zjistit, jak opustit klasický přístup rozvojové spolupráce a současně zvýšit konkurenceschopnost ZZÚ a podpořit jejich postupné začlenění do regionální a světové ekonomiky. Ohled je přitom třeba brát nejen na výzvy, jimž ZZÚ čelí, nýbrž i na jejich potenciál. V rámci přípravy cesty k takovéto modernizaci přijala Komise tuto zelenou knihu, jež by měla usnadnit globální a transparentní diskusi o budoucích vztazích mezi EU a ZZÚ a zejména o celkové filosofii, o níž by se tyto vztahy měly dlouhodobě opírat.

Cílem této zelené knihy tedy není vytyčovat novou politiku ani vytvářet nové finanční nástroje či detailní postupy, nýbrž prozkoumat řadu výzev a příležitostí a získat podněty od zúčastněných subjektů, a vytvořit tak základ pro definici nového partnerství mezi EU a ZZÚ, zejména s ohledem na to, že koncem roku 2013 uplyne doba platnosti stávajícího rozhodnutí o přidružení zámoří.

2. PŘEDBĚŽNÉ INFORMACE O ZZÚ

2.1. 21 ZZÚ: přidružení ke Společenství, diverzita a společné charakteristiky

Podle Smlouvy o ES jsou ZZÚ mimoevropské země a území, jež mají zvláštní vztah k Dánsku, Francii, Nizozemsku a Spojenému království. Cílem jejich přidružení k Evropskému společenství je podporovat jejich hospodářský a sociální rozvoj a navazovat úzké hospodářské vztahy mezi nimi a Společenstvím jako celkem. Podle smlouvy o ES má přidružení ZZÚ ke Společenství „sloužit především podpoře zájmů a blahobytu obyvatel těchto zemí a území a tomu, aby byly vedeny k hospodářskému, sociálnímu a kulturnímu rozvoji, o nějž usilují“.

Konečný výčet těchto zemí a území je obsažen v příloze II Smlouvy o ES a obsahuje celkem 21 ZZÚ: Grónsko, Novou Kaledonii a závislá území, Francouzskou Polynésii, Francouzská jižní a antarktická území, ostrovy Wallis a Futunu, Mayotte, Saint-Pierre a Miquelon, Arubu, Nizozemské Antily (tj. Bonaire, Curaçao, Saba, Sint Eustacius, Sint Maarten), Anguillu, Kajmanské ostrovy, Falklandy, Jižní Georgii a Jižní Sandwichovy ostrovy, Montserrat, Pitcairn, Svatou Helenu a závislá území, Britské území v Antarktidě, Britské indickooceánské území, Turks a Caicos, Britské Panenské ostrovy a Bermudy. Úprava přidružení se však v souladu s přáním bermudské vlády nevztahuje na Bermudy.

ZZÚ jsou ústavně spojeny s určitým členským státem, avšak nejsou součástí Společenství jako takového. Na základě čl. 299 odst. 3 Smlouvy o ES se uvedená smlouva v zásadě nevztahuje na ZZÚ, s výjimkou části čtvrté Smlouvy, jež upravuje výhradně přidružení ZZÚ k ES. Mezi ZZÚ a nejbližšími regiony uvedenými v čl. 299 odst. 2 Smlouvy o ES tedy existuje zásadní rozdíl. Na rozdíl od ZZÚ jsou nejbližší regiony nejen ústavně spojeny s určitým členským státem, ale jsou rovněž nedílnou součástí Společenství a v zásadě vázány *acquis communautaire* v celém jeho rozsahu. Není tedy na místě provádět jakákoli kvantitativní či kvalitativní srovnání mezi ZZÚ a nejbližšími regiony, pokud jde o výhody poskytnuté ze strany EU či povinnosti vůči EU.

Mezi ZZÚ samotnými existují značné rozdíly, a to nejen v míře autonomie vůči členskému státu, s nímž jsou spojeny, ale také v oblasti hospodářské a sociální, jakož i v zeměpisných a klimatických podmínkách. Navzdory této výrazné diverzitě však ZZÚ vykazují některé společné znaky: žádná z uvedených zemí a území není suverénním státem, ve všech případech se jedná o parlamentní demokracie a ostrovy s velmi malým počtem obyvatel a mimořádným ekologickým bohatstvím ve srovnání s kontinentální Evropou. Všechny jsou relativně zranitelné vůči vnějším šokům a jsou zpravidla závislé na úzké ekonomické základně, jejíž páteř tvoří ve většině případů služby. Ve značné míře jsou rovněž odkázány na dovoz zboží a energie. Vývozy zboží ze ZZÚ do EU či jiných částí příslušných zeměpisných regionů jsou zpravidla omezené.

Podrobnější přehled o odlišných a společných znacích ZZÚ je připojen v pracovním dokumentu útvarů Komise v příloze I této zelené knihy. Přílohu II tvoří pracovní dokument útvarů Komise s přehledem jednotlivých ZZÚ a statistickými údaji.

2.2. Současné přidružení ZZÚ k ES: rozhodnutí o přidružení zámoří ze dne 27. listopadu 2001

Zatímco část čtvrtá Smlouvy o ES (články 182 – 188) obsahuje základní úpravu přidružení ZZÚ ke Společenství, byla jeho podrobná pravidla a postupy stanovena Radou podle článku 187 Smlouvy o ES v sérii „rozhodnutí o přidružení zámoří“, přijímaných od roku 1964¹. Tuto podrobnou úpravu, jmenovitě ustanovení rozhodnutí o přidružení zámoří z 27. listopadu 2001², lze rozdělit do dvou hlavních kategorií: ustanovení o rozvojové finanční spolupráci a ustanovení o hospodářské a obchodní spolupráci. Jejich souhrn je obsažen v pracovním dokumentu útvarů Komise v příloze III této zelené knihy.

Záměrem stávající úpravy rozvojové finanční spolupráce v rozhodnutí o přidružení zámoří je podpora udržitelného rozvoje ZZÚ zaměřená na zmenšování, předcházení a konečné vymýcení chudoby. Rozvojová finanční spolupráce se ZZÚ byla proto doposud financována z prostředků ERF, finančního nástroje používaného rovněž pro rozvojovou finanční spolupráci se státy AKT.

Stávající rozhodnutí o přidružení zámoří mělo původně platit do 31. prosince 2011, jeho platnost však byla po technických změnách provedených v roce 2007 prodloužena do 31. prosince 2013 s cílem sladit ji s dobou platnosti 10. Evropského rozvojového fondu (ERF) pro období 2008 – 2013 a s víceletým finančním rámcem pro období 2007 – 2013. Těmito technickými změnami však nejsou dotčeny pozdější revize rozhodnutí provedené před skončením jeho platnosti v roce 2013, zejména pro následné používání zásad stanovených v části čtvrté Smlouvy o ES pro přidružení ZZÚ k ES³.

3. BUDOUCÍ PERSPEKTIVY VZTAHŮ MEZI ZZÚ A EU

Vzhledem k úzkému spojení, jež mezi ZZÚ a Společenstvím prostřednictvím příslušných členských států existuje, je obchodní režim, jenž pro ZZÚ platí – a jehož souhrnný popis podává příloha III této zelené knihy – jedním z nejvýhodnějších, jež Společenství kdy poskytlo. Tato úzká vazba je rovněž důvodem, proč se ZZÚ dostává od Společenství výrazně vyššího objemu finanční pomoci na obyvatele ve srovnání s průměrnou hodnotou v případě států AKT⁴. Přímoú souvislost s tímto zvláštním vztahem založeným na solidaritě mezi Evropou a ZZÚ, zmiňované v preambuli Smlouvy o ES, mají rovněž poněkud odlišné postupy

¹ Prováděcí úmluva v příloze Římské smlouvy ze dne 25. března 1957 stanovila podrobnosti a postup přidružení ZZÚ ke Společenství pro dobu prvních pěti let po vstupu smlouvy v platnost, tj. do 31. prosince 1962. Následně byla podrobná ustanovení a postupy pro přidružení ZZÚ k ES stanovena v rozhodnutích Rady z 25. února 1964, 29. září 1970, 29. června 1976, 16. prosince 1980 a 30. června 1986, vždy s dobou platnosti pěti let. července 1991 a 27. listopadu 2001 přijala Rada další rozhodnutí o přidružení ZZÚ ke Společenství, vždy s dobou použitelnosti deseti let. Doba použitelnosti rozhodnutí o přidružení zámoří z 27. listopadu 2001 však byla v roce 2007 prodloužena do 31. prosince 2013 za účelem sladění s dobou platnosti 10. Evropského rozvojového fondu a víceletého finančního rámce pro období 2007-2013.

² Rozhodnutí Rady 2001/822/ES ze dne 27. listopadu 2001 o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému společenství, Úř. věst. L 314, 30.11.2001, s. 1. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2007/249/ES (Úř. věst. L 109, 26.4.2007, s. 33).

³ Viz článek 62 změněného rozhodnutí o přidružení zámoří a 14. bod odůvodnění rozhodnutí Rady 2007/249/ES.

⁴ V době platnosti 10. ERF (2008-2013) činí průměrný objem finanční pomoci, kterou Společenství poskytuje ZZÚ, v přepočtu na obyvatele zhruba šestinásobek finanční pomoci na obyvatele, již se od Společenství dostává státům AKT.

rozvojové finanční spolupráce ve srovnání s pravidly spolupráce se státy AKT a dále způsobilost ZZÚ pro programy Společenství⁵.

Podle preambule Smlouvy o ES, na niž odkazuje článek 182 uvedené smlouvy týkající se přidružení ZZÚ k ES, hodlaly vysoké smluvní strany, jež se rozhodly vytvořit Evropské společenství, „potvrdit solidaritu, která spojuje Evropu a zámořské země“, a přály si „zajistit rozvoj jejich blahobytu v souladu se zásadami Charty Spojených národů“.

Solidarita, o níž se přidružení ZZÚ k ES opírá, a zejména připravenost Společenství podporovat udržitelný rozvoj ZZÚ poskytováním významné finanční pomoci, je však často zpochybňována. V této souvislosti se poukazuje zejména na podstatnou změnu situace od doby, kdy se pojem solidarity mezi Společenstvím a ZZÚ zaváděl a kdy se vztahoval na zejména africké kolonie členských států a evropskou celní unii, jež nahrazovala předchozí dvoustranná obchodní ujednání s těmito bývalými koloniemi.

Při podpisu Amsterodamské smlouvy dne 2. října 1997 zástupci vlád tehdejších 15 členských států uznali, že původní úprava přidružení ZZÚ ke Společenství již nemůže nadále účinně řešit otázky vývoje ZZÚ. Znovu však slavnostně konstatovali, že účelem přidružení je podporovat hospodářský a sociální rozvoj ZZÚ a vybudovat úzké hospodářské vztahy mezi ZZÚ a Společenstvím jako celkem⁶. Zatímco úprava přidružení ZZÚ k ES byla následně přehodnocena a v roce 2001 rozhodnutím o přidružení zámoří na řadě míst zejména v souvislosti s finančním nástrojem zmodernizována, zůstal celkový přístup vůči ZZÚ nadále ovlivněn dohodou o partnerství AKT-ES a jejím klasickým duchem rozvojové spolupráce založené na boji proti chudobě, a to navzdory nesouladu mezi takovýmto přístupem a současnou situací ZZÚ.

Na pozadí tohoto vývoje zpochybňují současný stav různé zúčastněné strany, Komise počínaje, přes ZZÚ a členské státy, s nimiž jsou ZZÚ spojeny, a členskými státy bez ZZÚ konče. Na straně jedné je třeba důkladně prozkoumat možnosti, jak stávající přidružení přizpůsobit specifické situaci ZZÚ, zvláštním výzvám, jimž čelí, jejich skutečnému či potenciálnímu významu pro celou EU i realitě dnešního globalizovaného světa. Na straně druhé jsou zejména od rozšíření EU k 1. květnu 2004 vznášeny otázky po zájmu na podpoře udržitelného rozvoje ZZÚ ze strany Společenství, zejména v případech, kdy se HDP na obyvatele v určité zámořské zemi či území blíží průměru Společenství nebo kdy určitý členský stát některým ze svých ZZÚ přestal poskytovat přímou dvoustrannou rozvojovou pomoc.

Přáním Komise je tedy zahájit na základě této zelené knihy globální a transparentní diskusi o budoucích vztazích mezi EU a ZZÚ, zejména pokud jde o celkovou filosofii, o níž by se tyto vztahy měly dlouhodobě opírat. Otázky vznesené v tomto dokumentu se týkají důvodů, cílů a povahy solidarity mezi EU a ZZÚ. Specifičtější otázky týkající se obchodního režimu, jemuž ZZÚ podléhají, a zvláštních charakteristik ZZÚ jsou dále pojednány v pracovních dokumentech útvarů Komise v přílohách IV a V této zelené knihy.

Výzvy zmiňované dále v textu se netýkají objemu ani zdroje budoucí finanční pomoci, kterou bude Společenství ZZÚ poskytovat, a tedy nemají vliv na výsledek budoucích jednání o víceletém finančním rámci na období 2013–2020 a o zahrnutí ERF do rozpočtu. Netýkají se

⁵ Podle článku 58 rozhodnutí o přidružení zámoří. Viz dále přílohu III této zelené knihy.

⁶ Prohlášení č. 36 o zámořských zemích a územích připojené k závěrečnému aktu Konference zástupců vlád členských států, která přijala Amsterodamskou smlouvu (Úř. věst. C 340, 10.11.1997).

ani způsobu, jakým bude Komise v budoucnu finanční pomoc Společenství administrativně spravovat, neboť to je věcí její vnitřní organizace.

3.1. Partnerství mezi Společenstvím a ZZÚ

3.1.1. Dopad zvláštního vztahu mezi ZZÚ a příslušnými členskými státy EU

Přestože článek 182 Smlouvy o ES označuje ZZÚ jako mimoevropské země a *acquis communautaire* se na ZZÚ nepoužije, neodpovídalo by skutečnému stavu věci, pokud bychom měli na ZZÚ jednoduše nahlížet jako na třetí strany. Nejsou sice nedílnou součástí EU, jsou však součástí určitého členského státu EU nebo k němu mají přinejmenším úzký vztah, což znamená, že je od EU nelze oddělit a že jsou v určitém slova smyslu „součástí jejich nejzazších hranic“.

Především je přidružení ZZÚ ke Společenství věnována celá část samotné Smlouvy o ES, jež je základem pro to, aby se se ZZÚ zacházelo odlišně než s jakoukoli třetí zemí. Podle struktury Smlouvy o ES není přidružení ZZÚ k ES součástí rozvojové spolupráce Společenství, ani nepatří k vnějším činnostem Společenství obecně.

ZZÚ jsou navíc na základě své historie a zvláštních vztahů s členskými státy EU nedílnou součástí společnosti, jež ctí hodnoty, na nichž je EU založena, a na zásadách vyplývajících ze společných ústavních tradic členských států, jakými jsou úcta k lidské důstojnosti, svoboda, demokracie, rovnost, právní stát a úcta k základním právům. Tyto hodnoty a principy, jež EU podporuje rovněž ve vztahu k třetím zemím, jsou v ZZÚ naplňovány v praxi.

Na rozdíl od třetích zemí jsou navíc všichni státní příslušníci ZZÚ v zásadě evropskými občany ve smyslu článku 17 Smlouvy o ES, jenž stanoví, že každá osoba, která má státní příslušnost členského státu, je občanem Unie. Konkrétně mají všichni státní příslušníci Grónska a francouzských a nizozemských ZZÚ automaticky státní příslušnost i příslušného členského státu. Od 21. května 2002 jsou občané všech britských ZZÚ rovněž britskými občany, ale mohou se tohoto občanství vzdát a zůstat pouze občany daného britského zámořského území; rovněž nejsou povinni mít pas, v němž by byli uvedeni jako britští občané. Jakožto evropské občany mají státní příslušníci ZZÚ v zásadě i práva, jež poskytuje občanství Unie (upravená v článcích 18–22 Smlouvy o ES) a k nimž patří právo svobodně se pohybovat a pobývat (nikoli však pracovat) na území členských států. Státním příslušníkům ZZÚ může být dále poskytnuto právo volit a účastnit se ve volbách do Evropského parlamentu v souladu s podmínkami definovanými příslušným členským státem podle právních předpisů Společenství. To platí například pro státní příslušníky francouzských ZZÚ.

V případě zámořských území Saint-Pierre a Miquelon a Mayotte je zvláštní spojení s EU vyjádřeno rovněž používáním eura, přestože měnový režim uvedených ZZÚ není ve Smlouvě o ES specifikován, neboť tato území netvoří součást Společenství⁷. Další ZZÚ euro v současnosti nepoužívají, avšak francouzská ZZÚ v oblasti Tichomoří zkoumají možnost náhrady své měny eurem⁸.

⁷ Viz rozhodnutí Rady 1999/95/ES ze dne 31. prosince 1998 o měnových režimech ve francouzských zámořských společenstvích Saint-Pierre a Miquelon a Mayotte, Úř. věst. L 30, 4.2.1999, s. 29.

⁸ Francie v roce 2003 oznámila, že by byla žádost o zavedení eura ve francouzských ZZÚ v Tichomoří předložena evropským orgánům pouze v případě, že by se zavedením eura souhlasily všechny tyto tři ZZÚ. V této souvislosti ostrovy Wallis a Futuna prohlásily, že se připojí k rozhodnutím, jež přijmou

Lze rovněž poznamenat, že přestože se obecná ustanovení Smlouvy o ES z důvodu neexistence výslovného odkazu nepoužijí na ZZÚ, má Soudní dvůr Evropských společenství pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách na žádost podanou podle Smlouvy o ES soudem příslušným pro zámořskou zemi či území, a dále v řízeních zahájených žalobci ze ZZÚ v souladu s podmínkami stanovenými ve Smlouvě o ES proti aktům, jež Společenství přijalo.

Vývoj v některých ZZÚ směřuje k užší integraci s příslušnými členskými státy, jež zvažují, že by požádaly Radu o změnu smluv s cílem začlenit tato území do Společenství jako nejbližší regiony. Společenství však zůstává neutrální vůči možnému vývoji ve vnitřních vztazích mezi ZZÚ a příslušnými členskými státy a vůči rozdílům mezi ZZÚ, pokud jde o ústavní vztahy s příslušnými členskými státy, a zejména o tendenci většiny ZZÚ k získání větší autonomie a nezávislosti. Tyto otázky jsou výsadní doménou příslušných členských států a jejich vlastních ZZÚ. Pouze pokud by se některá zámořská země či území staly plně nezávislými, jejich státní příslušníci by v zásadě přestali být evropskými občany a úzká vazba mezi EU a danou zámořskou zemí či územím prostřednictvím příslušného členského státu by přestala existovat.

Bez ohledu na případný budoucí vývoj v tomto směru výše zdůrazněné aspekty ukazují, že se postavení ZZÚ ve vztahu ke Společenství liší od postavení třetích zemí, včetně třetích zemí přidružených ke Společenství na základě zvláštní dohody, jakými jsou státy AKT či země, na něž se vztahuje politika sousedství Společenství. ZZÚ však nejsou součástí Společenství bez ohledu na to, zdali či do jaké míry se v dané zámořské zemi či území používá právo příslušného členského státu.

Je tedy otázkou, jaké místo ZZÚ, pokud jde o jejich vztahy se Společenstvím, vyhradit, uvážíme-li na straně jedné, že vztahy mezi Společenstvím a jeho členy (včetně nejbližších regionů) nelze jako takové na ZZÚ aplikovat, na straně druhé, že přidružení ZZÚ ke Společenství nesmí ovlivňovat ústavní vztahy mezi ZZÚ a členskými státy, s nimiž jsou tyto ZZÚ spojeny.

Otázka 1: Jak by se měla v rovině politiky projevit solidarita mezi Společenstvím a ZZÚ, při zohlednění zvláštních vztahů, které mají ZZÚ se Společenstvím?

3.1.2. Současný výklad účelu přidružení ZZÚ k ES

Podle článku 182 Smlouvy o ES je účelem přidružení podporovat hospodářský a sociální rozvoj těchto zemí a území a navazovat úzké hospodářské vztahy mezi nimi a Společenstvím jako celkem.

Podle článku 1 aktuálně platného rozhodnutí o přidružení zámoří sleduje přidružení ZZÚ k ES své cíle tím, že se zaměřuje na zmenšování, předcházení a konečně vymýcení chudoby, na udržitelný rozvoj (včetně jeho environmentálního pilíře) a postupnou integraci do regionálního a světového hospodářství. Pozornost věnovaná potírání chudoby a uplatňování zásad rozvojové spolupráce na finanční spolupráci Společenství se ZZÚ často vede k tomu, že jsou ZZÚ směřovány s AKT, zejména proto, že se ve vztahu k nim používá tentýž finanční nástroj, tj. ERF.

Francouzská Polynésie a Nová Kaledonie. V roce 2006 přijal parlament Francouzské Polynésie rezoluci podporující zavedení eura, Nová Kaledonie dosud žádné rozhodnutí nepřijala.

Toto aktuální zaměření na boj proti chudobě však ZZÚ a členské státy, s nimiž jsou ZZÚ spojeny, stále více vnímají jako překážku na cestě k tomu, vypořádat se co nejefektivněji se zranitelností mikroostrovských ekonomik ZZÚ. Důvodem je zejména skutečnost, že je rozvojová finanční spolupráce Společenství se ZZÚ v současné době založena na souboru norem, jež jsou podobné normám používaným pro rozvojovou spolupráci se státy AKT a neodrážejí v plné míře specifickou danou jejich extrémně malou rozlohou, institucionální a ústavní situací, zeměpisnou a klimatickou různorodostí, rozdílnou úroveň rozvoje a rozdílným významem přikládaným inovaci, podnikatelskému duchu a konkurenceschopnosti.

Začlenění ZZÚ do rozvojové spolupráce Společenství je předmětem zvýšené kritiky rovněž ze strany členských států bez ZZÚ a ze strany států AKT, jak se ukázalo např. při jednáních o interní dohodě o 10. ERF. Hlavním důvodem této kritiky je skutečnost, že ZZÚ čerpají výhody rozvojové pomoci financované ERF, přestože lze některé z nich jen stěží považovat za „rozvojové země“, ZZÚ nejsou ani zařazeny mezi území s nízkým příjmem⁹, nejsou stranou dohody o partnerství AKT-ES a ani se na ně nevztahují ustanovení Smlouvy o ES týkající se rozvojové spolupráce. Mimoto je objem pomoci poskytované ZZÚ z prostředků ERF v přepočtu na obyvatele podstatně vyšší než průměrný objem pomoci v případě států AKT¹⁰. To je dáno tím, že jsou ZZÚ těsněji spojeny s EU nežli státy AKT, avšak pomoc jim poskytovaná není vztažena k jejich skutečným potřebám.

Na straně jedné se zdá skutečně rozumné, aby měly z rozvojové spolupráce prospěch v první řadě země, jež ji nejvíce potřebují. Na straně druhé není spravedlivé se při zjišťování potřeb ZZÚ zaměřovat pouze na výši příjmu na obyvatele, neboť se tím přehlídí zranitelnost mikroostrovských ekonomik ZZÚ a zejména skutečnost, že jejich malá rozloha a závislost na velmi úzké ekonomické základně vážně ovlivňují jejich institucionální kapacity a rozvojový potenciál. Dále je třeba si uvědomit, že je několik ZZÚ silně závislých na finančních transferech z příslušných členských států, což zajišťuje poměrně vysokou úroveň sociálních a veřejných služeb, ale na druhé straně to může vyústit například do rozbujeleho a dominantního veřejného sektoru a nedostatečně rozvinutého sektoru soukromého.

Ani tak však výzvy spojené se zranitelností mikroostrovských ekonomik ZZÚ nevyžadují nutně klasický přístup uplatňovaný v rozvojové spolupráci. Naopak se zdá, že udržitelnému rozvoji ZZÚ v dnešním globalizovaném světě nejlépe napomůže zvyšování jejich konkurenceschopnosti a postupné začlenění do regionálního a světového trhu. Přitom je třeba přihlížet nejen k výzvám, jimž jsou ZZÚ vystaveny, jako např. k vysokým výrobním a přepravním nákladům, ztrátám z rozsahu a relativnímu nedostatku institucionálních kapacit, ale také k jejich potenciálu, např. odborným znalostem v určitých oblastech, relativně vysoké úrovni vzdělanosti obyvatel ve srovnání se sousedními zeměmi či dostupnosti určitých přírodních zdrojů. Zvláštní pozornost si dále zaslouží téma životního prostředí jednak vzhledem ke křehkosti ZZÚ tváří v tvář klimatickým změnám, jednak vzhledem k jejich potenciálu založenému na biologické rozmanitosti.

V zájmu zohlednění zranitelnosti ZZÚ by nebylo trvalým řešením, kdybychom se namísto definice reálné strategie vůči ZZÚ jednoduše uchýlili k výjimce ze stávajících pravidel a postupů, neboť pouhé poskytování výjimek z rozvojové politiky Společenství by narušilo

⁹ Podle Výboru pro rozvojovou pomoc Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD/DAC). Podrobnosti viz v přílohách I a II této zelené knihy.

¹⁰ Viz poznámka pod čarou 4 výše.

koherenci této politiky, jak ji stanoví Evropský konsensus o rozvoji¹¹. Navíc by byl takovýto postup diametrálně odlišný od postoje řady členských států bez ZZÚ. Je tedy nezbytné nejprve diskutovat o politikách, nikoli o postupech.

Otázka 2: Souhlasíte s tím, že bychom měli zaujmout nový přístup k ZZÚ, jenž by se lišil od klasické rozvojové spolupráce (založené na boji s chudobou)? Pokud ano, jaké akce byste navrhovali k tomu, abychom lépe podpořili udržitelný rozvoj ZZÚ, posilování jejich konkurenceschopnosti a odolnosti?

3.1.3. Společné zájmy

ZZÚ jsou roztroušeny ve více méně odlehlých zeměpisných regionech po celém světě. ZZÚ a členské státy, s nimiž jsou ZZÚ spojeny, často poukazují na strategický význam ZZÚ jakožto „nejzazších hranic Evropy“ či „zahraněních stanovišť EU“ navzdory jejich poloze mimo vnější hranice EU, a to zejména proto, že jsou součástí určitého členského státu EU nebo jsou s ním přinejmenším úzce spojeny. Z toho vyplývají dvě otázky: Jaký je skutečný strategický význam ZZÚ pro EU jako celek? A jaké povinnosti by to s sebou mělo nést pro ZZÚ, pokud jde o jejich úlohu, kterou by mohly hrát ve svých regionech?

V regionech Karibiku, Tichomoří a Indického oceánu sousedí ZZÚ se státy AKT. Stejně jako v případě francouzských nejvzdálenějších regionů v Karibiku a Indickém oceánu mají některé tyto ZZÚ know-how, jež nemají vždy k dispozici jejich sousední země a jež by mohly tyto země s prospěchem sdílet. Podobně by mohly ZZÚ ve svých regionech v co nejširším zeměpisném měřítku aktivně přispívat k propagaci „evropských“ hodnot, jež sdílejí.

Byla formulována myšlenka napomáhat při zřizování „center zkušeností a odborných znalostí“ v ZZÚ, jež by pomáhala ZZÚ plnit úlohu pólů mezi EU a jejich příslušnými regiony, například pokud jde o zavádění a propagaci přísných norem v oblasti životního prostředí, právního státu, řádné správy věcí veřejných, úcty k lidským právům včetně práv menšin, podporu dobrých sousedských vztahů či zásad tržního hospodářství, inovací a udržitelného rozvoje.

Význam mají rovněž ekologické bohatství a odlišné klimatické podmínky ZZÚ, jež by mohly představovat bohatý potenciál pro výzkum. V některých ZZÚ je tento potenciál již využíván. Příkladem je Francouzská Polynésie, kde za účasti výzkumných ústavů z Francie a Spojených států probíhají vědecké projekty věnované biologické rozmanitosti. V případě Grónska by mohly přinést nové příležitosti těžba uhlovodíků a jiných nerostů a možnost otevření nových námořních tras kolem Severního pólu.

Současné partnerství mezi Společenstvím a ZZÚ však lze jen stěží považovat za partnerství založené na recipročních zájmech. Odpovědnost, kterou ZZÚ ve skutečnosti nesou, je de facto omezena na odpovědnost příjemců pomoci a subjektů zvýhodněných jednostranným preferenčním obchodním režimem. Partnerství mezi Evropským společenstvím a Grónskem¹² by mohlo být v určitém slova smyslu pokládáno za výjimku, přestože rozsah skutečné odpovědnosti Grónska mimo oblast rybolovu zůstává spíše omezen (čímž není dotčen politický dialog o programu udržitelného rozvoje Grónska).

¹¹ Společné prohlášení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě, Evropského parlamentu a Komise o rozvojové politice Evropské unie: „Evropský konsensus“ (Úř. věst. C 46, 24.2.2006, s. 1).

¹² Viz rozhodnutí Rady 2006/526/ES ze dne 17. července 2006 o vztazích mezi Evropským společenstvím na jedné straně a Grónskem a Dánským královstvím na straně druhé (Úř. věst. L 208, 29.7.2006, s. 28)

Skutečná odpovědnost ZZÚ ve stávajícím partnerství je ve skutečnosti nadále dosti omezená. Rozhodnutí o přidružení zámoří například uvádí, že cíle přidružení ZZÚ k ES jsou sledovány mj. zaměřením na postupnou integraci ZZÚ do regionálního a světového hospodářství. V tomto směru rozhodnutí podporuje regionální spolupráci mezi ZZÚ navzájem a mezi ZZÚ a státy AKT, jakož i jejich solidaritu, integraci a nastolení vyváženějších hospodářských a sociálních vztahů mezi ZZÚ, státy AKT, členskými státy a dalšími částmi světa. ZZÚ zároveň u mnoha příležitostí poukazovaly na úlohu, kterou by mohly sehrávat jako ekonomicky výkonná pojítka mezi EU a svými příslušnými regiony; Komise tuto myšlenku uvítala. To by však vyžadovalo posílení spolupráce v příslušných regionech i spolupráce s EU, efektivní předávání know-how a zavedení přísných jakostních norem. Přestože však rozhodnutí obsahuje ustanovení, jež předpokládají a vyžadují regionální spolupráci mezi ZZÚ a jejich sousedy (ať již nejbližšími regiony Společenství, státy AKT či jinými třetími zeměmi), chybí v něm skutečné pobídky či vymezení odpovědnosti v tomto směru, takže výsledky zůstávají navzdory poskytnutí zdrojů různým partnerům zatím spíše omezené.

Dalším příkladem omezené odpovědnosti ve stávající podobě přidružení ZZÚ k ES je environmentální dědictví ZZÚ. Kromě významu, který má environmentální udržitelnost pro blahobyt ZZÚ, je zachování biologické rozmanitosti v ZZÚ s ohledem na její mezinárodní význam pro výzkum, udržitelné využívání přírodních zdrojů a boj proti klimatickým změnám velmi důležité pro Společenství i svět celkově. Stávající rozhodnutí o přidružení zámoří však nesvěřuje ZZÚ žádnou odpovědnost za účinnou ochranu a zachování životního prostředí podle norem Společenství, za sledování souladu činností v oblasti rybolovu s předpisy, za účinnou kontrolu znečištění a přiměřené kapacity pro reakce na nouzové situace, kde se nabízejí nové obchodní příležitosti. Nesvěřuje jim ani odpovědnost za vědeckou spolupráci s evropskými výzkumnými ústavami a týmy z jiných členských států než z těch, s nimiž jsou ZZÚ spojeny. Několik ZZÚ dodržuje příkladné environmentální normy, jež jsou srovnatelné s normami Společenství. Nelze však říci, že by se jednalo o praxi rozšířenou ve všech ZZÚ, naopak jsou pro řadu z nich jsou charakteristické vzorce neudržitelného využívání ekosystémů.

Všechny ZZÚ vykazují mnohem bohatší biologickou rozmanitost než celá kontinentální Evropa. Tyto ostrovní a izolované země a území nabízejí jedny z nejlepších podmínek pro vývoj endemických druhů, ať již živočišných či rostlinných, suchozemských či mořských: například v Nové Kaledonii žije přes 2 000 druhů endemických rostlin a více než 1 600 druhů ryb. Na Mayotte bylo registrováno 200 druhů korálů. ZZÚ jsou rovněž důležitými stanovišti pro stěhovavé druhy: velká část albatrosů černobrvých se rozmnožuje na Falklandech, v Jižní Georgii a na souostrovích Crozet a Kerguelen (jež patří k Francouzským jižním a antarktickým územím), v Grónsku žije 25 druhů mořských savců a keporkaci se za účelem rozmnožování stěhují do Francouzské Polynésie. ZZÚ mají tedy pro světovou biodiverzitu velký význam. Přínosem pro udržitelné nakládání s touto rozmanitostí a její ochranu by bylo lepší vědecké zdokumentování a přístup k výsledkům výzkumu. Komise zastává názor, že biologická rozmanitost a další přírodní zdroje ZZÚ by mohly tvořit základ posílené spolupráce v oblasti výzkumu a ochrany životního prostředí.

Výrazem mezinárodního uznání, jehož se potenciálu ZZÚ v oblasti biologické rozmanitosti již dostalo, jsou vědecké projekty zaměřené na lepší porozumění ekosystémům, způsobu jejich interakce a jejich významu pro celosvětovou environmentální rovnováhu. Dalším záměrem těchto výzkumných projektů je nalézt řešení k ochraně tohoto potenciálu, který je silně ohrožen například vysazováním neendemických druhů, jež ničí existující stanoviště nebo vytěsňují endemickou vegetaci (např. kozy na Bonairu a v Curacau, tzv. fialový mor (*Miconia calvescens*) ve Francouzské Polynésii a Nové Kaledonii atd.), či dopadem klimatických změn

na korály. V mezinárodním společenství roste znepokojení nad úbytkem biologické rozmanitosti. Ve svém sdělení z 22. května 2006 nazvaném „Zastavení ztráty biologické rozmanitosti do roku 2010 – a v dalších letech — Zachování ekosystémových služeb v zájmu dobrých životních podmínek pro lidstvo“ Evropská komise zdůrazňuje, že „účinná opatření v zámořských krajích a územích členských států oplývající biologickou rozmaností mají zásadní význam pro důvěryhodnost EU na mezinárodní scéně“.

Komise dále hodlá vybudovat aktivnější partnerství se ZZÚ, týkající se dalších oblastí, jakými jsou hospodářská politika, podnikání, zaměstnanost a sociální politika, obchod a investice, infrastruktura (včetně infrastruktury pro systém Galileo, protože ZZÚ jsou potenciálními nebo reálnými kandidáty na výstavbu pozemní infrastruktury), výzkum, námořní záležitosti a správa moří, dodávky energií, energetická účinnost a obnovitelné zdroje energií, řádná správa věcí veřejných (včetně správy v oblasti daňové, finanční a soudní), rozvoj občanské společnosti, kulturní výměna, média, vzdělávání a odborná příprava, migrace a boj proti organizovanému zločinu, obchodování s lidmi, terorismu, praní špinavých peněz, daňovým podvodům, daňovým únikům a drogám, nedovolenému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu jakož i pro administrativní, policejní a soudní spolupráci. Spolupráce v oblasti námořní i letecké dopravy – včetně společného leteckého prostoru – může navíc významně přispět k integraci ZZÚ v rámci jejich regionů a k utužení vztahů mezi ZZÚ a Společenstvím.

Možnosti vyvíjet činnosti, jež jsou předmětem společného zájmu dané zámořské země či území a EU (a sousedních rozvojových zemí), závisí na potenciálu a ochotě dané zámořské země či území vytvořit a sdílet určité zdroje a na zajímavosti těchto zdrojů pro EU, sousední země či další potenciální partnery a dále na připravenosti EU s touto zámořskou zemí či územím v dané oblasti aktivněji spolupracovat. V této souvislosti je klíčové si uvědomit značnou různorodost jednotlivých ZZÚ, a zejména situaci těch z nich, jež se vzhledem k zeměpisným podmínkám nebo z politických či jiných důvodů nacházejí v extrémní izolaci. Další významná výzva se týká úlohy a vlivu určitých zemí v různých regionech, v nichž se ZZÚ nacházejí – jako například Spojených států, Brazílie a Venezuely v Karibiku či Spojených států, Japonska, Číny, Austrálie a Nového Zélandu v Tichomoří.

V roce 2003 ZZÚ a členské státy, s nimiž jsou ZZÚ spojeny, vyjádřily názor, že by měl být posun směrem ke skutečnému partnerství spíše než rozhodnutím Rady doprovázen uzavřením dohody (případně doplněné jednotlivými protokoly). Tato zelená kniha se však těmito názory dále nezabývá, neboť článek 187 Smlouvy o ES výslovně stanoví, že podrobnosti a postup pro přidružování zámořských zemí a území k ES stanoví Rada.

Otázka 3: Jakým způsobem by bylo možné učinit partnerství mezi ZZÚ a EU aktivnější, vnést do něj více vzájemnosti a zohledňovat v něm společný zájem obou partnerů? Jaká skutečná odpovědnost by z toho měla pro ZZÚ či členské státy, s nimiž jsou tyto ZZÚ spojeny (v rámci jejich ústavních kompetencí), vyplývat?

Otázka 4: Jaké jsou podle vašeho názoru nejdůležitější oblasti společného zájmu, v nichž by měly ZZÚ a EU spolupracovat?

Otázka 5: Jaké výhody by mohla posílená regionální spolupráce a integrace zámořským zemím a územím přinést? Jak lze podpořit předávání poznatků a know-how mezi ZZÚ a jejich sousedy?

Otázka 6: Jaký máte názor na případné posílení politického dialogu mezi EU, určitou zámořskou zemí či územím a členským státem, s nímž je tato země či území spojena, zejména v situacích, kdy by se zájmy EU a dané země či území lišily?

3.2. Obchodní ujednání mezi Společenstvím a ZZÚ

Stávající obchodní ujednání mezi Společenstvím a ZZÚ nelze přehodnotit, aniž by byly zohledněny změny v širším světovém měřítku, které mají vliv na Společenství i na samotné ZZÚ, jakož i na hlavní obchodní partnery ZZÚ a zejména na jejich sousedy v rámci AKT. Společenství po řadu let v rámci svých priorit důsledně podporovalo regionální ekonomickou integraci států AKT, neboť integrace v rámci regionu i mnohostranných obchodních seskupení nabízí nové obchodní příležitosti, jež mohou těmto zemím přinést hospodářský růst, a tedy i cestu z chudoby. To je též hlavním důvodem, proč se dohody o hospodářském partnerství (EPAs) vyjednávají se státy AKT nesou v duchu rozvojové spolupráce.

Je rovněž skutečností, že teoretické výhody, které ZZÚ nabízí jejich stávající obchodní režim s ES zahrnující zvýhodněný přístup na trh Společenství, jsou rozměňovány v důsledku postupující liberalizace obchodu v globálním i regionálním měřítku. Jedná se o nevyhnutelný proces, na nějž se musí ZZÚ připravit, zejména proto, že již profitují z nejvelkorysejšího celního režimu, který Společenství kdy poskytlo a který tedy fakticky neponechává žádný prostor pro zlepšování zvýhodněného přístupu na trh EU.

Komise v této souvislosti od roku 2003 vyzývala jak ZZÚ z regionů AKT, tak členské státy, s nimiž jsou tyto ZZÚ spojeny, aby zhodnotily své postoje k regionální ekonomické integraci ZZÚ a jejich sousedních zemí AKT a shrnuly, co by mohly ZZÚ zapojením do této regionální ekonomické integrace ztratit či získat. Tato sumarizace má zvláštní význam mj. pro pravidla původu, zejména kumulaci původu mezi ZZÚ a státy AKT.

Modernizace pravidel původu (zejména pravidel týkajících se produktů rybolovu) provedená tak, aby zohledňovala zvláštní situaci ZZÚ, či posílení kapacit ZZÚ při plnění závazků spojených s dovozem zboží do Společenství, například v oblasti hygienických a rostlinolékařských pravidel (jež jsou také klíčovým prvkem dohod o hospodářském partnerství), by rovněž mohly pomoci maximalizovat výhody, jež ZZÚ plynou z jejich obchodního režimu s ES, a to navzdory klesající teoretické hodnotě jejich celních preferencí. Ve stejném duchu by mohl být kriticky přezkoumán stávající postup překládky.

S odkazem na pracovní dokument útvarů Komise v příloze IV této zelené knihy by Komise chtěla znát váš názor na následující otázky:

Otázka 7.1: Jaký je podle vašeho názoru přínos větší regionální ekonomické integrace, jenž by mohl pro některé ZZÚ představovat výhodu při jejich adaptaci na globalizaci a rozměňování obchodních preferencí ve vztahu ke Společenství?

Otázka 7.2: Jak by se mohly ZZÚ více zapojit do regionálního obchodu a jak by jim v tom mohlo být Společenství nápomocno?

Otázka 8.1: Jaký má podle vašeho názoru pro ZZÚ přidanou hodnotu kumulace původu ZZÚ–AKT?

Otázka 8.2: Které ZZÚ a jak často kumulaci ZZÚ–AKT používají? Dochází přitom k dovozu surovin ze států AKT a jejich zpracování na místě v ZZÚ?

Otázka 8.3: Jak lze modernizaci pravidel původu přizpůsobit specifické situaci různých ZZÚ?

Otázka 9.1: Jakou přidanou hodnotu má podle vašeho názoru spolupráce se ZZÚ v oblastech souvisejících s obchodem v reakci na globalizaci a rozměňování jejich obchodních preferencí ve vztahu ke Společenství?

Otázka 9.2: Jak by mohlo přidružení ZZÚ k ES aktivněji přispět ke zlepšování situace v ZZÚ v tomto ohledu?

Otázka 10.1: Jakou skutečnou přidanou hodnotu má podle vašeho názoru stávající postup překládky podle aktuálního rozhodnutí o přidružení zámoří?

Otázka 10.2: Jak by se dalo změnit přidružení ZZÚ–ES za účelem lepší podpory rozvoje dopravní infrastruktury (letecké, silniční a přístavní)?

Otázka 10.3: Chtěli byste navrhnout jiné způsoby, jak zvýšit konkurenceschopnost kvalitní, ale nedostatečně využívané přístavní infrastruktury v ZZÚ?

3.3. Zvláštní charakteristiky ZZÚ

Konference zástupců vlád členských států, jež přijala Amsterodamskou smlouvu, vydala dne 2. října 1997 prohlášení o ZZÚ, v němž vyzvala k přezkumu úpravy přidružení ZZÚ k ES s cílem mj. více zohlednit různorodost a zvláštní charakteristiky jednotlivých ZZÚ¹³. V návaznosti na to zavedlo rozhodnutí o přidružení zámoří z roku 2001 v této oblasti řadu inovací. Zatímco do skončení platnosti 8. ERF byla programovatelná pomoc rozdělována mezi francouzská, nizozemská a britská ZZÚ jako celek a bylo ponecháno na jednotlivých členských státech, jak tyto zdroje přidělí svým příslušným ZZÚ, rozhodnutí o přidružení zámoří z roku 2001 zavedlo přidělování finanční pomoci Společenství přímo jednotlivým ZZÚ a větší subsidiaritu v řízení tohoto finančního nástroje. Toto rozhodnutí rovněž obsahuje ustanovení o potřebách nejvíce izolovaných a nejméně rozvinutých ZZÚ. Na základě zkušeností získaných od jeho přijetí je však nyní bez ohledu na výše uvedené otázky zapotřebí kriticky zhodnotit další výzvy spojené se zranitelností a diverzitou ZZÚ.

Ještě přesněji, s odkazem na pracovní dokument útvarů Komise v příloze IV této zelené knihy by Komise chtěla znát váš názor na následující otázky:

Otázka 11: Jak by měla podpora, kterou Společenství poskytuje udržitelnému rozvoji ZZÚ, zohledňovat skutečnou zranitelnost mikroostrovních ekonomik ZZÚ?

Otázka 12: Jaký máte názor na zavedení indexu, jímž by se poměřovala relativní zranitelnost ZZÚ a jenž by umožňoval srovnání nejen mezi ZZÚ, ale i s dalšími zeměmi a územími? Pokud by se takový index měl zavést, s jakými kritérii by měl pracovat?

Otázka 13: Jak by mělo být do budoucích vztahů mezi ZZÚ a EU zakomponováno snižování nebezpečí katastrof vzhledem k přírodním katastrofám, jimž je řada ZZÚ vystavena?

¹³ Prohlášení č. 36 o zámořských zemích a územích připojené k závěrečnému aktu Konference zástupců vlád členských států, která přijala Amsterodamskou smlouvu (Úř. věst. C 340, 10.11.1997).

Otázka 14: Jak lze přidružení ZZÚ k ES upravit tak, aby lépe zohledňovalo diverzitu ZZÚ, aniž by se tím zvyšovala administrativní zátěž pro ZZÚ a Komisi?

4. ZÁVĚRY

Smlouva o ES stanoví, že účelem přidružení ZZÚ k Evropskému společenství je podporovat hospodářský a sociální rozvoj těchto zemí a území a navazovat úzké hospodářské vztahy mezi nimi a Společenstvím jako celkem. Dále stanoví cíle spojené s obchodem a základní principy přidružení. Smlouva o ES však nabízí velmi široký prostor pro modernizaci vztahů mezi EU a ZZÚ, jež by tyto vztahy přizpůsobila skutečným danostem, specifické situaci ZZÚ jakožto mikroostrovních ekonomik roztroušených po celém světě a potenciálu, jež nabízejí, jakož i širšímu mezinárodnímu kontextu a poměrům v regionech, a jež by současně plně přihlížela k jedinečnému postavení ZZÚ ve vztahu ke Společenství.

Záměrem této zelené knihy je v zájmu přípravy na budoucnost podnítit širokou veřejnou diskusi o řadě základních otázek týkajících se zásadní modernizace přidružení ZZÚ k ES a umožnit Komisi, aby na základě co nejkvalitnějších informací stanovila adekvátní politickou odpověď s cílem definovat novou dlouhodobou strategii přidružení ZZÚ ke Společenství, jež zcela či zčásti nahradí přidružení stávající, až skončí platnost současného rozhodnutí o přidružení zámoří ke dni 31. prosince 2013. Tím není dotčena případná revize tohoto rozhodnutí před koncem roku 2011 v souladu s článkem 62 uvedeného rozhodnutí.

Lhůta pro provedení veřejné konzultace začne běžet 1. července 2008 a skončí 17. října 2008.

Evropská komise vás vyzývá k předložení příspěvků. K jejich vypracování prosím použijte elektronický formulář, jenž naleznete na jejích internetových stránkách na následující adrese:

http://europa.eu/yourvoice/consultations/index_en.htm

Došlé příspěvky Komise pečlivě analyzuje s cílem vytvořit předpoklady pro definici nové politiky vůči ZZÚ. Analýza příspěvků se bude konkrétně soustředit na to, zdali a do jaké míry lze názory v nich vyjádřené promítnout do budoucích politických návrhů týkajících se ZZÚ. Došlé příspěvky budou zveřejněny na internetu spolu s uvedením autora příspěvku, s výjimkou případů, kdy autor příspěvku vznesl námitku vůči zveřejnění svých osobních údajů z důvodu, že by jejich zveřejnění poškodilo jeho oprávněné zájmy. V takovém případě může být příspěvek zveřejněn bez uvedení jména autora. V ostatních případech nebude příspěvek zveřejněn a ani nebude v zásadě přihlíženo k jeho obsahu. Organizacím je adresována prosba, aby uvedly svou totožnost. Komise potvrdí přijetí došlých příspěvků, nebude však povinna v jednotlivých případech odpovídat na jejich obsah.

V zájmu poskytnutí adekvátní zpětné vazby přispívajícím stranám a široké veřejnosti budou důvodové zprávy k legislativním návrhům či sdělení Komise ke vztahům mezi EU a ZZÚ uvádět výsledky této konzultace a způsob jejich zohlednění.

Pro odpovědi prosím používejte elektronický formulář, jenž usnadní zpracování vašich názorů přednesených během konzultace.

Svůj příspěvek můžete rovněž zaslat v písemné formě na následující adresu:

Green Paper on the future relations between the EU and the OCTs

European Commission

Directorate-General Development and Relations with African, Caribbean and Pacific States

DG DEV/D/1

SC-15 07/130

B-1049 Brussels

Své dotazy můžete rovněž zasílat e-mailem na adresu: DEV-DIR-D@ec.europa.eu